

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **N.C.**

skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej 24 marca 2025 r., na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 5 lipca 2024 r., sygn. akt II AKa 39/24,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 29 czerwca 2023 r., sygn. akt IV K 248/21,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego N.C. obrońca wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu podniosła, że wprowadzenie do wykonania kary z zaskarżonego wyroku powoduje szereg konsekwencji w toku aktualnie odbywanej kary pozbawienia wolności, w szczególności w zakresie ponownego wydania wyroku łącznego, określenia klasyfikacji skazanego i aktualnego zatrudnienia skazanego przez AŚ w S.. Jej zdaniem charakter przedmiotowej sprawy jest zawiły, jednakże wszelkie okoliczności winny być rozstrzygnięte z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego, zaś Sąd Odwoławczy pominął istotne okoliczności skupiając się na

wybranych materiale dowodowym, a także dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[WB]

[r.g.]